

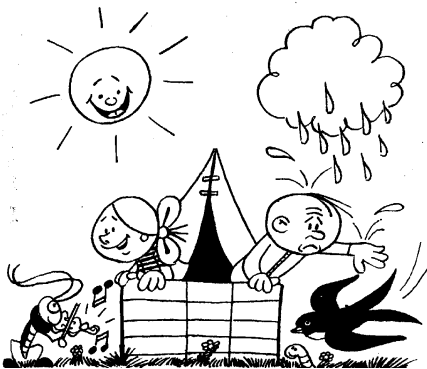
TŘESKAN

třebovské skautské noviny

Běží liška k Táboru...

Tábor - nejčastěji skloňované slovo posledních dní. Poslední přípravy, balení („lidé dobří, kam jenom všechny ty věci dám?“), sobotní ráno a jedéém!

Kostky jsou vrženy, jediným otazníkem zůstává jako vždy počasí. Předpovědi jsou různé (jedna horší jak druhá), ale jak nakonec opravdu bude, poznáme až na vlastní kůži - do slova a do písmene. Ale konec zbytečného sýčkování, zase to nějak zvládneme. Konec konců vždyť máme bohaté zkušenosti z loňska.

Přes prázdniny se Třeskan odmlčí, ale jen proto, aby sbíral síly a materiál pro parádní (po)prázdninové číslo. Doufám, že se do tohoto „sběru“ také zapojíte a přispějete svojí troškou do mlýna.

Jessie

Z jednání ORJ Svitavy 12. června 1997

Hodnocení Svojsíkova závodu

Okresní kolo (Kvíčalka)

klady: dobře připravené, náročné, vydařilo se počasí, vládla pohoda.

zápory: slabší výsledky na kontrolách „Azimut“ (potřeba praktického tréninku v náročnějším terénu) a „Skauting“ (hledat nové způsoby, jak zajímavější formou přimět děti k osvojení si základních teoretických znalostí o skautingu).

Oblastní kolo (Pardubice)

klady: pěkné prostředí pro závod na soutoku Chrudimky a Labe, neznačená (nefáborkována) trasa závodu, tj. závodilo se pouze podle mapky (někteří „kufrovali“, např. hlídka děvčat z M. Třebové), na kontrole „Překvapení“ - oprava kapesní svítilny, umístění hlídek našeho okresu: chlapci z Litomyšle 2. místo z 11 hlídek (+ postup do finále v Turnově) a děvčata z M. Třebové 8. místo ze 12 hlídek.

zápory: chladno a nedal se rozdělat oheň (ChKO), nebylo z čeho pít připravený čaj, neodpovědné jednání doprovodu hlídky z Litomyšle (o hlídku se vůbec nestaral), obecně slabší výsledky na kontrole „Skauting“.

Mezi hlídkami byly minimální bodové rozdíly (řádově jednotky bodů), děvčata dosahovala obecně vyšších bodových zisků. ORJ kladně zhodnotila dosažené výsledky našich hlídek a proplatí cestovné na oblastní kolo i na dopravu do finále.

Dotace na hospodářsko správní výdaje

ORJ obdržela 50%-ní zálohu dotace na hospodářsko správní výdaje v celkové výši 22.010 Kč. Bylo rozhodnuto ponechat 20 % z této částky (tj. 4.422 Kč) k dispozici ORJ a zbývajících 80 % rozdělit podle počtu členů jednotlivým střediskům: (Polička 2.164 Kč, Jevíčko 1.326 Kč, Svitavy 2.025 Kč, Cerekvice 1.093 Kč, M. Třebová 3.282 Kč, Brněnec 1.374 Kč, Litomyšl 5.144 Kč,

D. Újezd 1.280 Kč). Z této dotace je možné hradit např. nájmy, energie, kancelářské potřeby, kopírování apod.

Dotace na tábory

I přes uzavřené smlouvy zatím nejisté (viz současně potíže státního rozpočtu a následné škrty ve výdajích ministerstev)!

Žádosti o dotace na program „Volný čas“

Žádosti předané středisky budou odeslány na Ústředí (br. Vaňous).

Letní tábory

Celkem 14. Výchovný zpravodaj ChK zmocnil ke kontrolám br. Datinského. Doporučeny vzájemně „studijní“ návštěvy.

Různé

Rozdány nejaktuálnější materiály k akci FÉNIX - br. Vaňous.

Dokončena revize ve středisku Polička - předáno reviz. komisi ORJ.

Zpracován aktualizovaný „Adresář“ (viz příloha) - br. Šnobl

Ve střediscích propagovat předplatné skautského tisku („Skauting“ pro všechny rádce a vůdce!) - br. Vaňous.

Výjezdní zasedání ORJ se uskuteční 5. - 6. září (Pá - So, místo normální čtvrtěční schůzky), pravděpodobně v Poličce.

Termíny příštích ORJ: 9.10., 6.11. 11.12. a 8.1.

Doporučení věnovat pozornost nabídce TDC Junáka (dekrety na slib a zkoušky aj.), která přišla na střediska - br. Šnobl

Zvážit zřízení samostatných roverských kmenů u větších středisek (udržení /registrace/ odrostlejších členů a studentů, kteří

Jako občasník pro své členy vydává Junák - středisko Moravská Třebová s podporou firem DIATEX, PCservis a STŠ MO Moravská Třebová. Šéfredaktor a grafická úprava: Jessie (J.K.Tyla 5). Zástupce šéfredaktora Darzinka (Západní 57, tel. 5157). Poštovní schránka Navrátilovi, J.K.Tyla 5. Redakční rady vždy v 19:00 na Baráku v termínu střediskové rady. Uzávěrka čísla vždy v neděli po střediskové radě. Toto číslo vyšlo 26.6.1997.

nemohou nebo nechtějí pracovat v oddílech, ale mají zájem dál setrvat v organizaci) - br. Šnobl

Předběžné pozvání na **oslav 75. skautingu** v Jevíčku 20. září 1997 - br. Votroubek

Pozvánka na hudební akci „**Balvan**“ do Brněnce - 25. října.

Cestovné na LŠ si jednotlivci hradí sami (možná spoluúčast střediska).

Účast: ses.: Vedmochová, Leníčková, Tvrdíková.; br.: Vaňous, Šnobl, Datinský, Oblouk, Žilka, Votroubek, Navrátil.

Jessie

Středisková rada 13. června 1997

1. Informace z okresní rady (viz výše)
2. **Tábor**

Pro příští rok dodržovat **termín** přihlášení.

Na tábor je třeba mít **zdravotnické průkazy** u osob nad 18 let, které přijdou do styku s potravinami. Ostatní nad 18 let musí mít zdravotní potvrzení od lékaře. Osoby mladší 18 let musí mít očkovací průkaz a prohlášení rodičů.

Na období 26.7 až 9.8. bude nutné tábor **sbalit** (tzn. dvojitá balení tábora). Tábora starších se zúčastní 4 roveři z Kostelce a tábora mladších 3 vlčata z Kostelce.

Voda ze studánky (dolní studna) letos vyhovuje normám, horní studna je bakteriologicky závadná. I letos budeme preventivně všechnu vodu na pití **převařovat!**

Byly rozdány metodické pokyny pro zdravotníky táborů a seznamy věcí na tábor.

Dotace na letní tábory zatím stále nejisté!

Předtáborová schůzka s rodiči v Pá 20. června v 18.00 na Baráku.

3. Hodnocení organizace a výsledků letošního ročníku Svojsíkova závodu (kladné).
4. Schválen příspěvek střediska 100 Kč na Fond ohrožených dětí.
5. Doporučení SR všem členům střediska (zejména rádcům a vedoucím) předplatit si včas skautský tisk (informace v časopisech nebo u tiskového zpravodaje - Jessieho).
6. Informace o možnostech využití dotací na program „Volný čas“.
7. Schválení nákupu požární hadice (k čerpadlu na Kvičalku) - 4 ks za 6.300 Kč.
8. Poslední červnový týden postupně vyklidit klubovny na Baráku před malováním!

9. Uvažovat o založení samostatného roverského kmene v rámci našeho střediska.
10. Projednání účasti členů střediska na akci Fénix.
11. Informace o možných kontrolách a návštěvách letních táborů členy ORJ (příp. Ústředí) aj.
12. Organizační zabezpečení akcí na Srazu čs. obce legionářské 23. - 24. června v M.T. (Jessie, Eva Kubínová a Mucho-můrky, Hanka Sch. + roveři, Tarzan + vybraná vlajková četa).
13. Odsouhlaseno 259 Kč na zakoupení dalšího vydaného dílu HER od M. Zapletala do střediskové knihovničky.

Účast: Demi, Eva V., Vojta, Aladin, Jirka Šm., Darzinka, Hanka Sch., Xanda, Veronika, Johan, Madla, Tarzan, Darzi, Vlastik a Jessie.

Jubilea

Vše nejlepší našim červenečkům a srpnáčkům!

07.07.	Rothová Eva	12 let	4.oddíl
08.07.	Kužilek Milan	31 let	0.oddíl
08.07.	Panský Libor	9 let	1.oddíl
09.07.	Nečasová Hana	18 let	5.oddíl
09.07.	Konečný Tomáš	8 let	1.oddíl
10.07.	Navrátilová Lenka	34 let	0.oddíl
11.07.	Bazalová Magdalena	17 let	5.oddíl
11.07.	Strouhal Luděk	13 let	3.oddíl
13.07.	Holas Pavel	25 let	0.oddíl
17.07.	Mišáková Pavlína	12 let	4.oddíl
21.07.	Pekárová Lucie	10 let	5.oddíl
21.07.	Zemánková Iva	18 let	4.oddíl
22.07.	Schreiberová Hana	17 let	4.oddíl
29.07.	Mazalová Veronika	16 let	6.oddíl
31.07.	Hlaváčová Eva	11 let	4.oddíl
01.08.	Sedláková Veronika	10 let	5.oddíl
04.08.	Vedmochová Eva	55 let	6.oddíl
04.08.	Kolář Vít	18 let	3.oddíl
05.08.	Myslíkovjan Ladislav	10 let	1.oddíl
07.08.	Navrátilová Nela	13 let	6.oddíl
08.08.	Trčka David	13 let	3.oddíl
09.08.	Hrubý Petr	28 let	2.oddíl
11.08.	Procházka Martin	8 let	1.oddíl
12.08.	Odehnalová Hana	15 let	6.oddíl
16.08.	Hrdina Jiří	19 let	3.oddíl
16.08.	Jachan Martin	11 let	1.oddíl
18.08.	Vojtek Miroslav	16 let	2.oddíl
22.08.	Kolářová Danuše	36 let	0.oddíl
29.08.	Novotná Zuzana	8 let	6.oddíl

Jessie

Fénix

Jak je všeobecně známo, koná se poslední červnový týden v Praze pod názvem „Fénix“ setkání skautů ze slovanských zemí. První velkou akcí, v rámci tohoto velkolepého podniku, byl nedělní pochod skautů Prahou (po Královské cestě až na nádvoří Hradu).

O této akci se dočtete v příštím čísle v reportáži od přímých účastníků (a po prázdninách také ve speciálním čísle Skautingu).

Pokud jste ovšem stejně jako já doufali, že zahlédnete z této akce alespoň pár záběrů v některém zpravodajském pořadu televize, byli jste zřejmě stejně jako já zklamáni. Bohužel nic! Pro „masmédiu“ to zřejmě nebylo dost zajímavé (masové, pikantní atd.).

Pro alespoň prvotní informaci proto přetiskují krátký článek z MF Dnes (pondělí 23. června):

Do Prahy se sjeli skauti a skautky z celé Evropy

P r a h a (krp) - Průvod více než pěti tisíc skautů z mnoha zemí Evropy, který měřil několik kilometrů, prošel v neděli Prahou z Můstku Královskou cestou až na Hradčanské náměstí. Ani vytrvalý déšť neodradil účastníky, aby tímto pochodem za doprovodu dvou dechových kapel ve skautských i lidových krojích a s množstvím vlajek zahájili mezinárodní setkání skautů Fénix 97.

Nad setkáním převzal záštitu prezident Václav Havel. Jeho hlavní částí je společné táboření s množstvím doprovodných skautských aktivit na pražském Džbánu. Pořadatelé z Junáka - svazu skautů a skautek - jím chtějí navázat na tradici mezinárodních skautských srazů v Praze, přerušenu v roce 1931.

Jessie

Sraz legionářů

Ve dnech 23. - 25. června se v prostorách STŠ MO a města Moravská Třebová konal

sraz příslušníků zahraničního odboje (západního i východního) - legionářů. O této akci přineseme obsáhlejší reportáž hned, jak budou k dispozici fotografie. Ale již nyní bych chtěl touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na akci za naše středisko:

Eva Kubínová a družina Muchomůrek

- pohybová kreace na téma „Módní přehlídka“ v sále na Pisku

skupina R&R (Hanka Sch., Madla, Anička, Zuzka, Alena, Veronika, Víťa, Tarzan, Xanda a Dejť) - country tanec v sále na Pisku

vlažková četa (Tarzan, Pavlína Mišáková, Jitka Vojtková, Eva Hlaváčková, Petr Poborský, Lukáš Dlábek a Vašík Odehnal) - účast při pietním aktu v areálu STŠ MO a při slavnostním shromáždění na náměstí T.G.M.

Velký dík všem jmenovaným, kteří se zapojili a pomohli ku zdaru dobré věci (o propagaci střediska na veřejnosti a dalších kladných aspektech ani nemluvě).

Jessie

Ve velké tělocvičně II. ZŠ probíhá u příležitosti otevření právě těchto prostor pásmo různých tanečků a tanců, dále například ukázka lezení po umělé horolezecké stěně a vím já co ještě. S posunujícími se rafičkami hodinek spousta lidí odchází (zvláště malí účinkující a rodiče těchto tanečnic), aby mohli být nahrazeni skupinkami jiných, co se naopak derou dovnitř na zlatý hřeb večera. Tím je dlouho očekávaná exhibice stolního tenisu. A právě s posunem těch ručiček se stávám čím dál nervóznější. Usmyslela jsem si totiž prohodit pár slov s hlavními aktéry téhle exhibice...

Do dveří vchází tři muži, dva nesou veliké sportovní tašky. Už je to tady! Mám nebo nemám? Rozhodla jsem se, že se **mám** zeptat. Jenže jsem to nestihla a oni mizí ve své šatně. Takže čtvrt hodiny vytrvale hlídkuji přede dveřmi. Nakonec je mé čekání korunováno úspěchem - jeden z mužů s velkou taškou vychází ze šatny.

„Dobrý den, mohla bych Vás požádat o rozhovor pro místní skautský časopis...?“

„Jo jistě, jen se podívám, jak to tam vypadá (to jako v tělocvičně) a jdem na to!“

Klaplo to! Dvě největší hvězdy stolního tenisu, hráči světových kvalit českého původu, sportovci srovnatelní se špičkami jako jsou tenisté Ivan Lendl a Martina Navrátilová, oštěpař Jan Železný, hokejisté Ivan Hlinka, Jaromír Jágr, Paterovci či Vladimír Vůjtek, kajakáři Martin Doktor, Lukáš Pollert, Štěpánka Hilgertová, fotbalisté Karel Poborský, Patrik Berger...

Milan Orlovski a Jindřich Panský v rozhovoru pro Třeskan !

Ne, vážně to není reklamní slogan, ani si nedělám legraci, jsou jedni z nejlepších ve svém oboru. Jestli jste tato jména ještě neslyšeli, tak to lze vysvětlit dvěma způsoby. Za „á“ si pro svůj nízký věk nemůžete pamatovat doby jejich největší slávy a za „bé“ je pravdou, že stolní tenis není tak sledovaným sportem jako třeba hokej, fotbal nebo tenis. Ale z toho si nic nedělejte, já jsem o nich donedávna taky nic nevěděla.

Nicméně jsem si na ten slíbený rozhovor musela ještě chvíli počkat. Na programu totiž je:

1. Zápas Jindry Panského s třebovským hráčem číslo dvě - panem Paladkou.

2. Zápas Milana Orlovského s místní jedničkou, tedy panem Maděrou.

3. Čtyřhra (= „debl“) Jindra Panský + Milan Orlovski kontra nejlepší moravskotřebovská dvojice na čtyřhru - pan Maděra + pan Přichystal.

4. Tolik očekávaná show - zápas Milana Orlovského s Jindřichem Panským.

Tohle bylo vážně moc zajímavé. Oba pánové totiž sice hráli stolní tenis, ale trochu netradičním způsobem. Hráli raketou standardní velikosti, pak raketou velikosti asi tenisového míčku, posléze pálkou, která měla zase rozměry tenisové rakety. Jo a taky normálním tenisovým prkýnkem. Hráli za stolem nebo taky na stole. Po tom se běhalo, skákalo, pinkalo se na něm ve stoje, v sedě, v lese.

Kdybyste viděli ty výměny, smeče, vůbec ty dva pány... To se nedá dost dobře popsat, to byste museli vidět sami. (Když už jsme u toho - z tajných zdrojů už asi půl hodiny vím, že na podzim přijedou znovu, takže si to určitě nenechte ujít!) Bylo to boží! Jenom se přiznám, že konec tohoto čtyřicetiminutového vystoupení jsem sledovala se strašnou nervozitou, protože se blížila desátá hodina a já jsem pořád nevěděla, zda s nimi budu nebo nebudu mluvit. Popravdě řečeno jsem tomu moc nevěřila.

Je konec, exhibice skončila, lidé pomalu odchází, kolem pana Panského a Orlovského se srocují davы podpisuchtivých fanošků! I ty nakonec přece jen mizí, tak už jsem se osmělila a oslovila pana Orlovského podruhé:

„Dobrý večer, budete mít na mne ještě čas?“

„No to víš, že jo, tak to uděláme třeba tady,“ a ukázal na lavičky u stěny velké tělocvičny. Tak jsem šla poprosit o rozhovor ještě pana Panského, usedli jsme na lavičky, nasadila jsem profesionální výraz a začala:

1. *Nejdřív bych vám chtěla poděkovat, že jste si na mne udělali chvilku... Získali jste řadu ocenění, medailí a titulů, přes-to je určitě něco, čeho byste ještě chtěli dosáhnout...*

M.O.: „Já si chci udržet zdraví a být pořádně fit, moci sportovat. Zdraví je určitě jednou z nejdůležitějších věcí. Já jezdím na kole, hraju tenis, lyžuju a mým cílem je nevzdát se toho.“

J.P.: „Mým velkým cílem mimo zdraví je vychovat ze svých synů nejen dobré sportovce, ale hlavně lidi.“

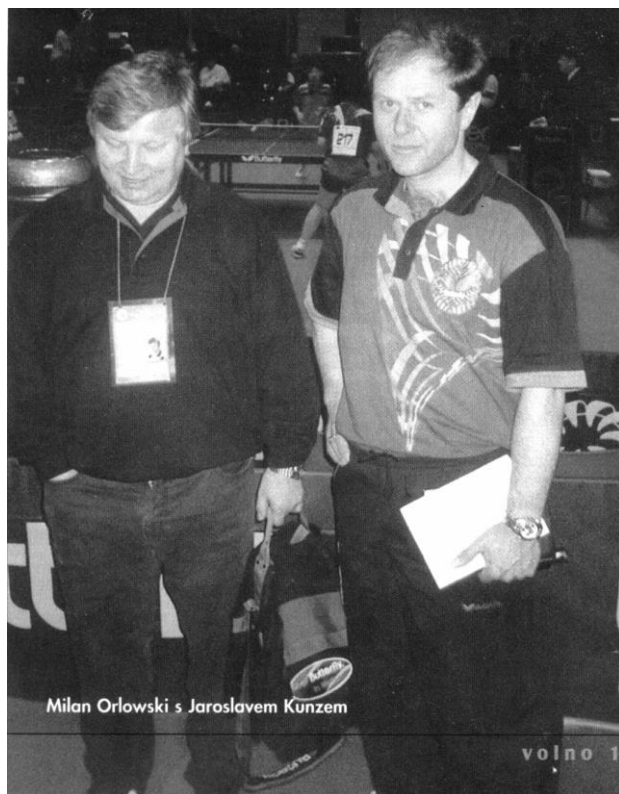
2. *Na který z těch mnoha úspěchů vzpomínáte nejraději?*

M.O.: „Určitě nejvíc na vítězství v singlu na ME v roce 1974, a taky na stříbro z MS, kde jsem hrál debl tady s Jindrou. Jsem hrozně šťastný, že jsem byl vlastně 18 let na špičce stolního tenisu.“

3. *Co nebo kdo vás ke stolnímu tenisu přivedl?*

M.O.: „Já jsem původně hrál fotbal a hokej, pak mě táta přivedl ke stolnímu tenisu. Napřed se mnou hrál sám, pak mne přivedl do Sparty, kde jsem vydržel až do třiceti, než mne pustili do Německa.“

Na tyto otázky odpovídal jen pan Orlovski, protože pan Panský byl zabrán do rozhovoru s konkurencí. Nikoli s panem Strouhalem

Muzikál Vlasý vyžaduje vynikajícího zpěváka, skvělého tanečníka a herce duše - a to vše v jedné osobě. Nelze ho hrát, renomé ani zkušenosti nestačí. K dosažení naprosté důvěryhodnosti je třeba ho prožít do morku kostí.

Před divákem ožívá sled scének, v nichž hlavní roli hraje Klan, neboť VLASY jsou muzikál bez hvězd (anebo se spoustou hvězd), zazní na 50 nádherných písní, rozvíří se tanec, kapela vede celé představení spíše ke koncertu, zvláště při značném prostoru pro improvizace.

Ideály a sny, mnohem starší než oněch 30 let, ožijí - alespoň v divadle.

*

VLASY jsou divadelním představením o dvou jednáních. Nejsou zde jednotlivé scény. Abstraktní výprava naznačuje proměnlivý svět 60.let, jak ho viděli, jak ho zosobovali a jak si ho dnes připomínají "Květinové děti" toho období.

První jednání:

1. Vodnář

Na scénu vstupuje KLAN, představuje se George Berger.

2. Donna

3. Hašiš

4. Orgasmus

Berger oslovuje Clauda, který stojí opodál a loudí pro něj na Wolfovi hašiš, marihuanu nebo prostě něco. Wolf odmítá, a Bergerovi a Claudovi přichází na pomoc Hud neboli

5. Barevnej

6. Manchester, England

Claude touží po proměně svého života.

7. Jsem černej

8. Já nemám...

9. Dál už to nejde

Sheila přichází v plášti s nápisem Za Ameriku krásnější na zádech, vyzívá k demonstraci

10. Láska vchází k nám

11. Nemám trávu

Jeannie, Crissy a Dionne, všechny v plynových maskách. Jeannie zdraví zničený svět.

12. Buď zdrav

Jeannie chce své dítě pojmenovat po Claudovi, kterého miluje.

13. Kamasutra

14. 1930

Claudova roztržka s rodiči, kteří ho neberou vážně a nerozumí mu, vrcholí vzpoura divokým tancem Klanu okolo rodičovského hnízda...

15. Manchester II

16. Život mám

17. 1930 (opakování)

...kam však nakonec dorazí pošťák s povolávacím rozkazem pro Clauda. Rodiče mizí a okolo Clauda se shlukuje Klan, aby mu pomohl vyřešit ošklivý problém. Bergera vyloučili ze školy, tudíž ho čeká něco podobného. Berger se však nemíní vzdát.

18. Lucifer a já

Na scéně se objevuje televizní štáb, v čele s ambiciózní redaktorkou a sexuologem. Chtějí s Klanem natočit rozhovory a objasnit "šokující pravdu" o sexuálních vztazích mezi členy Klanu, které odvozuji od dlouhých vlasů mužských členů Klanu

19. Vlasý

Sexuolog se přimlouvá za dlouhé vlasý, aby sám sebe odhalil...

20. Mínění

V nastalém zmatku redaktorka chce rychle zmizet, Sheila se pokouší ji zadržet a agitovat za svou věc a věc Klanu - za mír. Redaktorka ji nevybíravě odmítne.

21. Sheila Franklinová

Sheila přinesla Bergerovi, svému miláčkovi, košili. Berger se však nechce vázat a košili roztrhá.

22. Je snadné nemít rád

A Jeannie miluje Clauda, ale ten miluje Sheilu a Crissy hledá kluka, co jí utek...

23. Frank Mills

Členové Klanu nastupují na jeviště v sárích, budí spáče a vyzývají je i diváky k demonstraci za mír, lásku a svobodu.

24. Demonstrace (Hare Krišna)

Demonstrace vrcholí pálením povolávacích rozkazů. I Claude se rozhodne svůj spálit, ale na poslední chvíli ucukne.

25. Kam jdeme

Druhé jednání :

26. Elektrick Blues

Klan vyzívá, praktikuje svůj vlastní rituál.

27. Zjev se

Přichází Claude. Všichni ho vítají.

28. Manchester III

Claude je rozhodnut předstoupit před odvodní komisi a zahrát to na ně. Berger ho zrazuje, nevěří, že Claudovi se podaří uniknout.

Zasedá odvodní komise.

29. Černí kluci

30. Bílí kluci

Claude je uznán. Klan se sbíhá a kleká na kolena, aby "přijal" LSD z rukou Wolfa.

31. Vesmírná pout'

Claudův trip obsahuje i scény z válečného života, setkání s generálem Washingtonem...

32. Generál Washington

...s indiány, z nichž těhotná indiánka je Jeannie...

33. Indiánská hudba

...s Grantem, Custerem, Scarlett...

34. Ať stále vlá

...černochoy, tedy Hudem...

35. Africké bubny

...a Lincolnem...

36. Masa Lincoln

...Trip pokračuje a nikdo neví, co je sen a co skutečnost...

37. Zbavte se požitků

...tisíciletý mnich a jeho modlitba...

38. Presence

...svatba Coca-Coly a Hamburgeru.

39. Zkratky

Rodiče se loučí s Claudem, který odchází do války.

40. 1930 (opakování)

Claude ve válce padl.

41. Tři-pět-nula-nula

Trip končí. Všichni se probírají se snu. Včetně Clauda.

42. Jak je člověk uhněten

43. Kdo si to troufá

Claude je překvapen, co všechno prožil, s Bergerem nadávají, Claude chce být neviditelný, aby mohl konat zázraky.

44. Svítání

45. Nemám (opakování)

Claude ve válce skutečně padl, a tím se stal pro Klan neviditelným. Klan ho volá a hledá, zní poslední píseň, kterou květinové děti protestují proti krutosti a nespravedlnosti řádu světa.

46. Dál slunce hřej nás

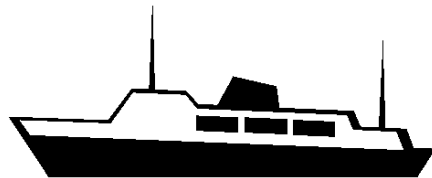
47. Rozloučení

48. Hippie Life

49. Hudba k odchodu

Pro ty z vás, kteří vydrželi až sem, ještě můj názor. Jak jste si jistě všimli jsou VLASY mírně ujeté (vzývání drog, sex, nahota na jevišti, děvče pohybující se mezi diváky prodávající CD a kazety mi připadalo těž ne zcela při smyslech), ale toto všechno ještě více podbarvuje a naplňuje atmosféru, která k tomuto muzikálu patří. Muzikál, též v žádném případě nesnese přirovnání k Formanovu filmu. VLASY ve mně upřímně řečeno zanechaly smíšené pocity, i když CD s hudbou a písněmi si velmi rád pouštím. Na závěr - kdo chce vidět něco podobného Draculovi, ať na VLASY nejezdí.

Aladin

Rafting po Třebůvce

V den 24.5.1997 nastal čas, abychom dokázali nevěřícím, že Třebůvka je sjízdná. Sešlo se nás celkem sedm statečných a jeden doprovod. Vojta, Vlastík, Rybíz, Milhus, Prcek, Čoch a jako jediná zástupkyňe něžných Madla.

V 7.00 hod. byl sraz u Aladinů na zahradě. Zde jsme záhy přišli na to, že Fatrany jsou

k tomuto účelu zcela nepotřebné. Na konec se vytříbila tato plavidla - Vojta jednosedačkový gumový kajak, Milhus s Rybízem dvojsedačková gumová kánoe, Vlastík duše od traktoru po úpravě, Madla o něco menší duše též po úpravě, Prcek s Čochem dvě duše prknem spojené.

V 8.30 vyrážíme za podpory místního obyvatelstva k sousedům Červínkům na připravené molo a v 8.45 za všeobecného jásotu dochází k naložení (při tomto počínu zůstal málokdo such). S menšími či většími obtížemi projíždíme či procházíme řečištěm až na dolní konec Linhartic, Prcek mezitím mění zcela "propocení" dres za suchý.

V 10.00 zastávka u Čochovy babičky, která varuje slovy: "Ho mléna si děte pozor. Sótam vire." Vědomi si tohoto varování vyrážíme dále vstříc neznámému a „verum“. Hladina mírně stoupá, ale některé přejeje je i přesto nutno přejít.

V 11.15 dochází k prvnímu vážnějšímu namáčení, nepočítaje Prckovo opět propocení půjčené tričko. Vlastík, ve snaze zabránit střetu s Vojtou, vystupuje za jízdy a zcela mizí pod hladinou ne zrovna vábně vonící řeky. K radkovskému mlýnu již dochází pěšky. Zde následuje delší sušící a stravovací pauza. Chtěl bych upozornit, že až sem nás doprovázeli hoši z Linhartic.

Ve 12.00 se Vlastík jako jediný vrhá do mohutné šlajsny za mostem a bravurně ji zvládá. Ostatní plavidla přenášejí. Pouť pokračuje, pro mne ze břehu koukajícího, malebným údolím směrem k Radkovu, zde postupně mizí pod hladinou opět Vlastík, kterého smetla z paluby zrádná větev, Madla ve šlajsně a Prcek, který se obětavě vrhnul pro uplavavší pádlo.

Pro nesjízdnost cesty jsem vodní skupinu opustil a do Radkova jsem dojel po silnici. Na plaváčky jsem však čekal dlouhé minuty marně. Jen z dále jsem slyšel halekání jako: "Kluci, vy jste mi namočili bág!" a podobně. Ač jsem se snažil vše zachytit na foto, u Radkovské kaskády jsem prostě chyběl. Zlý jazykově tvrdí, že se zde udělal každý i doposud suší Milhus s Rybízem.

Další cesta Radkovem probíhala pokojně a stavidlo, které notně pozvedlo a uklidnilo hladinu, ji změnilo v polední siestu. U hráze se sušilo a opalovalo popř. rozmrzalo. Zde též došlo k lámání chleba. Na Vojtovu výzvu: "Jedeme dál", se zvedly tři ruce, dva byli proti a dva se zdrželi. Načež pronesl Vojta památnou větu: "Není podstatné v daném okamžiku přestat, ale překonat se a pokračovat."

Ve 13.55 odplouváme směr Trnávka, kde byl stanoven cíl naší plavby. Zde se dají již pozorovat asi 40 cm velké ryby. S čistotou Třebůvky to tudíž zas tak špatné není. V této partii jsem se coby doprovod pohyboval vysoko nad řekou, jiná cesta tudy nevedla. Jen jednou jsem sjel k vodě, abych opět pozoroval pěkně v suchu ze břehu marný boj některých účastníků se zlou řekou. Pak jsem již odjel k cílovému bodu a po cestě podél řeky jel naproti unaveným. A opět se stalo to, co před Radkovem, prošvihl jsem šlajsnu, kde se všichni namočili. Pak již celkem poklidnou řekou jsme dosáhli kýženého cíle. Stav na hodinách ukazoval 15.15 hod. Následovalo závěrečné optimistické foto, slib pokračování příští rok z tohoto místa a co nejrychlejší odvoz do vyhřátých domovů.

Jelikož jsem vše pozoroval coby doprovod ze břehu a nepřišel tak do styku s ledovou vodou (dolní konec Linhartic v sobotu ráno - teplota ovzduší 5 °C), nedokážu si přesně představit situaci na vodě, ale za daných podmínek nelze výkon jednotlivců nazvat jinak než hrdinstvím, zvláště pak Madla, jako jediná žena, se držela velmi statečně.

Děk všem, kteří mi pomohli tuto akci uspořádat.

Aladin

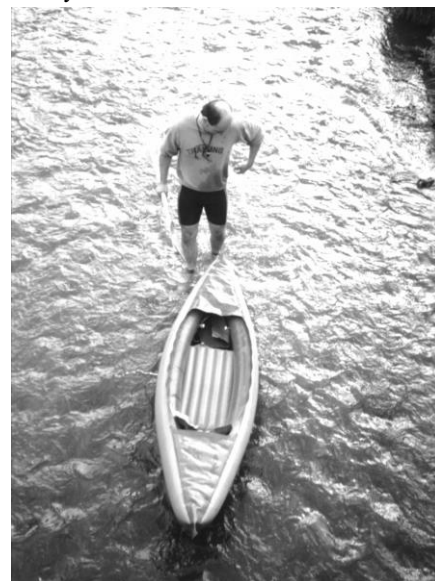
RAFTING

"Sejdeme se na kožním!" To byla častá slova neúčastníků raftingu k nám, odvážlivcům, co jsme se nezalekli ani všemožného vzezření naší Třebůvky, ani docela slušné zimy, která ten den panovala (někteří jedinci se sice opálili či spálili...)

Docela jsem se těšila, až vyjedu se svoji duší na vodu, ale když jsem viděla Vojtovy mokré záda, probudil se ve mně opět pud sebezáchovy. Ale už se nic nedalo dělat, musela jsem jít do toho po hlavě a zabrat. Z vody mě jistil Vojta, ze břehu Jessie. Tak jsem se suchou nohou dostala na své velmi vratké plavidlo. Sebemenší pohyb změnil totiž moji duši v houpačku, ze které se mi moc padat nechtělo.

Všichni byli jakýmsi způsobem zakotvení, jen já jsem začala ujíždět. Nakonec se odpíchli i kluci, pročez jsme mohli "vyplout". Dlouho jsem nebyla pyšná na své suché nohy, neboť za chvíli nebylo vody ani po kotníky. Museli jsme vystoupit a tlačit plavidla před sebou. Shora na nás shlíželo linhartické obyvatelstvo a myslelo si, co jsme asi za blázny.

My pluli dál a dál, až se najednou ozval Vojtův ďábelský smích a Vlastíkova duše se ocitla bez majitele. Jinde bylo vody maximálně po kolena, ale tady mohl Vlastík spokojeně plavat. Fotografie dokumentující Vojtovu škodolibost (my ostatní jsme se samozřejmě vůbec nesmáli) stojí opravdu zato.

No nic, následovala tedy svačinka, kterou si Vojta pro jistotu snědl už u Aladina, dokud byla suchá. Vojta sice vypadal, jako by měl hlad, ale když jsem se koukala na Vlastíkovo rozmočený rohlík, jablko a sardinky, co měly veliký štěstí, že jsou v plechovce, musela jsem uznat, že na Vojtově taktice něco asi bude.

Opět jsme se naložili a postupně se z nás všech stávali potápěči. Nejlíp na tom byl Čošek, protože když někdo z jejich plavidla spadl, tak to byl Prcek. To jsme zaslechli zblůňk, plác, plác: "Zase! Já už se na to vykašlu!! To je potřetí, proč pořád jenom já?!" A Čoch se smál...

To jsme si takhle jednou jeli a najednou jsem se s Prckem a Čochem zasekla, takže nebylo kudy kolem nás projet. A hned za náma jel Vlastík: "Já mám rychlost! Nemyslete si, že do vás nenarazím!!" A narazil.

Došlo na nejhorší, Vojta si začal zpívat budovatelské písně. A jak si tak zpívá, znenadání zvolá: "Jé, tam to nějak hučí!" A ono fakt. Za zatáčkou byly peřeje a za nima se nám smál docela velkéj splav. Pod ním se už sušil Rybíz s Milhausem, což s jejich *Delfinem super* bylo co říct. My jsme však neváhali ani vteřinu a bleskurychle se zajistili. Vlastík se chytl břehu, já Vlastíka a Vojta mě. Dojeli nás i kluci a první zkusili štěstí. Čoch ze splavu skočil. Já jsem se cvakla už na začátku peřejí, podobně i Vlastík, a Vojta to, světe div se, vzdal už na začátku.

Pak nám byla docela zima, ale nevzdali jsme to a pluli dál. Následoval předlouhý olej, kde jsme my na duši málem vypustili duši. Tři člunové byli vysmátí, ale co my?

Dojeli jsme ke stavidlu, kde se rozhodovalo, zda dále jet či nejet. Zvítězilo kladné řešení, tudíž jsme vyrazili. Vody bylo méně, ale jeden splav se tam přece jen našel. Na něm se dostatečně vydováděl jak Vojta (já nevím, že vy si pořád něco musíte dokazovat), který ho sjížděl třikrát, až úplně celičkej zmizel pod vodou, tak i Rybíz, Prcek a Čoch. Šílenci. Ale byla to dobrá sranda je pozorovat.

Potom už jsme jeli jenom kousek, Vlastíkovi pořád uplavávalo pádlo, až jsme skončili v Trnávce pod mostem. Tam nás Aladin chtěl vyfotit a Vlastík pravil, že správný vodák nikdy nepouští pádlo z ruky. Z toho vyplývá, že jsme na příslušném snímku jako správní vodáci.

Byla to dost dobrá akce, zvláště to, že mi čvachtaly boty. A taky doufám, že se pojede i příští rok a třeba nás bude víc. I srážek bude víc a splavů a tak.

Madla

Autorem doprovodných fotografií je „doprovod“ Aladin

Řazení fotografií neodpovídá přesně popisovaným skutečnostem. Fotografie jsou použity spíše na dokreslení atmosféry článků.

Cross country

Zajistě vám neuniklo, že i letos se jel již

3. ročník Cross country.

V pátek třináctého se na Baráku sešlo jedenáct cyklistů, rozhodnutých obětovat svá (někdy i nesvá) kola, spánek, Fantu i suchá a čistá těla. A to jen proto, aby dojeli, přestože nevěděli kam (kromě dvou, i když jim to nebylo nic platné).

Osmá hodina odbyla, když jsme se v Udánkách domlouvali na pořadí, ve kterém pojedeme. Vyhráli bratři Kolářovi, tudíž vyjeli jako první. Úvodním cílem byl most pod Hřebčem, museli jsme jet lesem. Za tři minuty po nich jsme vyrazili my, Vojta, Aladin a já, po nás Prcek s Xandou. Ty dva doslova stíhali "jasní favoritě", jak se Milhaus sám označil, Rybíz s Milhausem, v jejichž stopě vyjížděli Hákoši.

První etapa byla docela dobrá, s naším časem to bylo už trochu horší (16 - 20 min.). Nikdo nás však nepředjel, ale jaké bylo naše překvapení, když záhy po nás k mostu nedorazil Xanda s Prckem, nýbrž Milhaus s Rybízem! Jenže to byl teprve začátek.

Prcek rozdal Klokánky a mohlo se pokračovat. Cílem druhé etapy byla křižovatka nad Pohledy. Ti odvážnější jeli lesem. Jenže před náma se kdysi dávno po cestě proháněl pásák, tudíž naše kola neustále nadskakovala, ruce jenom drnčely. Zde jsme již neunikli namakané dvojici Rybíz - Milhaus. Když jsme vyjeli z lesní cesty, čekal nás takový kopeček, na kterém jsme dostihli Vladánka. Dorazili jsme do cíle, čas kolem 50 minut, už se úplně setmělo. Bylo půl jedenácté. Když dojel Xanda, tak nám vyprávěl, jak se složil pod jakéhosi protijdoucího pána, který vypadal zajímavě a chtěl Xandovi pomoci se vstáváním. Ondra nám zase popisoval své pocity s cestou upravenou pásákem. Prcek řádně připevnil svůj batoh a mohli jsme vyjet.

Třetí etapa končila v Radiměři u kostela. Pořád z kopce, takže jsme si to „medili“. Paráda. V Radiměři jsme byli kupodivu první. Čas - 27 minut. Kolářovi přijeli totiž z druhé strany a nebyli sami. Madle a Ondrovi došlo pít, tudíž Ondra vyrázil s lahvema na pouť za osvěžením. A jak jsme tam tak na něj před kostelem čekali, tak si Vojta vzpomněl na léta svého mládí, kdy chodil do náboženství.

Půlnoc bila z věže dolů, když se Ondra vrátil. Pít se mu v batohu trochu naštěrchalo, takže vršky udělaly "bum" a Ondrovi začalo něco šplouchat v batůžku, pak se mu zvlhčila záda... A když si batoh sundal, byla mokrá i silnice.

Skláníme se nad mapou a Aladin vysvětluje: "Před kostelem zabočíte doleva na polní

cestu, po ní pojedete asi čtyři kilometry. Pak narazíte na asfaltku, která vás dovede do Vendolí. Tam počkáte na vlakové zastávce." Docela jednoduché.

První mizí ve tmě Vít'a s Vladanem. Za nimi se vydáváme opět my. Jestli byly zážitky z předchozích etap srovnatelné, tak tady se zcela rozcházejí. Společným činitelem bylo možná tak akorát bahno.

My jsme kostel sice vůbec nenašli (teda aspoň si to myslím, místy jsem ztrácela přehled), ale doleva na polní cestu jsme zahнули. Vojta si stále frajersky nesvitil, pročej jsme ho museli před množstvím velikých kaluží varovat. Jenže bláta měl můj (promiň, Darzinko!) bicykl právě dost a začal stávkovat. Prostě se vůbec nedalo šlapat, a tak mi moji osobní mechanici oddělali přední blatník.

Před námi se červenala čísi zadní světla, za námi svítala zase žlutá. Vyrázili jsme dál, jet se však nedalo, museli jsme jít vedle kola. Po chvíli jsme ztratili i tu bahnitou cestu, takže to vypadalo, že je s námi konec. Mířili jsme nahoru k lesu a doufali aspoň v malinkatou stezku. Bohužel. Najedou se za blýsklo, ale pro Vojtu jenom někdo fotil. Za námi jel Prcek s Xandou a Vojtu nenapadlo nic jiného, než na ně posvítit, aby zabloudili nejmenš tak jako my.

Zahučeli jsme tedy do lesa, odkud jsme se záhadným způsobem vymotali a ocitli se na další bahňačce. Tam jsem se s Vojtou střídala v pádech, Aladin zase nechtěně v blátíčku zakotvil. Znenadání jsme se ocitli uprostřed pole, což Vojta komentoval asi takto: "Tak jsem si tam jel a když mi tráva začala přerůstat přes řidítka..."

Jakmile jsme před sebou spatřili Xandu a Prcka, jak si jedou po cestě, nasměrovali jsme to za nimi. Jenže jejich pouť taky nebyla zdaleka růžová, protože kameny, které se na nás zezdola mračily, nebyly zcela jistě velikostí mexického dolaru.

Ti dva nám ujeli a my jsme se záhy, stejně jako všichni ostatní před námi, objevili konečně ve Vendolí. Při putování touto vesnicí vzhůru jsme potkali Milhause s Rybízem, jak se snaží se očistit. Nic jsme nedali na jejich slova, že už nahoře byli a žádnou zastávku nenašli, a pokračovali jsme. Po chvíli nás kluci dojeli a hledali jsme společně. Sláva! Našli jsme. Sice jsme museli jít kousek podél kolejí, ale cíle bylo dosaženo. Největším překvapením však byli již půlhodinu čekající Kolářovi, kteří se, abychom zastávku náhodou nenašli, schovávali pod celtou.

Začínalo pomalu pršet, tudíž se nám perfektně schovaná vlaková zastávka, která byla těžko k nalezení i ve dne, natož v noci, stala na chvíli přístřeškem. Jenže Hákoši a Prcek s Xandou stále chyběli. Aladin jim ze zastávky svítil, aby nás našli, což bylo Vojtovi samozřejmě proti mysli. On totiž stále

truchlil nad ztrátou ne třídni knihy, nýbrž své litrové Fanty, která padla a skončila v blátíčku.

Zanedlouho nás objevili i zbývající dvě hlídky. Madla se tolik snažila tuto etapu vyhrát, že vlakovou zastávku s přehledem přešli, takže se pak museli vrátet... Bylo půl třetí a přšelo. Čas Kolářů - 74min, ostatních kolem 100min. Ondra rozdál své lehce navlhlé rozinky a Vojta navrhol zde již zůstat: "Takovou hezkou budku už nikde nenajdeme..."

Přesto jsme se ve tři hodiny vzchopili a vyrázili na Květnou, odkud pak po malých potížích (skončili jsme kdesi v kravině) směrem na Chmelík. To bylo 6 km dolů, dost dobrý. Pomalu se začínalo rozednívat, a tak jsme zabočili na polní cestu, od níž nalevo jsme rozbali spáčky a spokojeně a vyčerpaně usnuli.

Ráno nám Vojta sdělil výsledky, ale já už si pamatuju jen pořadí:

1. Milhaus a Rybíz
2. Vít'a a Vladan
3. Aladin a Vojta a jejich posila já
4. Madla a Ondra
5. Prcek a Xanda

Madla s Vojtou jeli ráno přímo domů, my jsme udělali ještě okružní, a to doslova, jízdu, neb jsme kroužili tak dlouho, až jsme se ocitli opět v Květné.

Je mi líto, že musím skončit, neboť mám jít tancovat na Písek. Takže vám ještě napíšu, že jsme podle Xandova tachometru najeli 114km, i když je to zcela individuální.

Tož teda zdár na příštím Cross country

Madla

Tábor na Brownsea

Jak dlouho trval první tábor B.-P. na ostrově Brownsea?

Tak tedy. BP přijel na ostrov 29.7.1907, chlapci 30.7. a zbytek 31.7.1907. Chlapci byli rozděleni do čtyř družin KOLIHY (pták podobný sluce), KRKAUVCI, VLICI a BÝCI. Konec 8.8.1907.

Složení družin v angličtině:

Curlews.

Musgrave C. (Bob) Wroughton, patrol leader; Cedric I. Curteis; John Michael Evans-

Lombe; Percy Arthur Medway; Reginald Walter Giles; Simon Rodney;

Ravens.

Thoamas Brain Achton Evans-Lombe, patrol leader; Arthur Primmer; Albert Blandford; James H. B. Rodney; Marc Noble.

Wolves.

George Rodney, patrol leader; Herbert Watts; J. Alen Vivian; Terence Ewart Bonfield; Richard Grant.

Bulls.

Herbert Emley; patrol leader; Ethelbert James Tarrant; Herbert Collingbourne; William Rodney; Humphrey B. Noble.

B-P's nephew Donald Baden-Powell was designated adjutant.

Program tábora (opět v angličtině):

Day One: Preliminary

After settling into camp, the boys were grouped into Patrols and given duties. Special instruction was given to Patrol Leaders.

Day Two: Campaigning

Including hut and mat-making, tying knots, lighting fires and cooking; health and sanitation, endurance and boat management.

Day Three: Observation

Training the eyesight, memorising details and landmarks; tracking and understanding the meanings of signs and trails.

Day Four: Woodcraft

Learning to stalk; studying wild animals and birds, plants and stars.

Day Five: Chivalry

Honour and Courage; charity and thrift; loyalty, unselfishness and doing a 'good turn' every day.

Day Six: Saving Life

First Aid, rescue from fire, gas, drowning and runaway horses.

Day Seven: Patriotism

Knowledge of geography and the British Empire; the army and navy; flags and medals; helpfulness and the duties of a good citizen.

Day Eight: Games

Sports and activities incorporating all the subjects practiced during the camp.

Upraveno z příspěvku Vladimíra Sýkory (vladimir.sykora@vscht.cz) do junácké elektronické konference JUNAK-L z 30. dubna 1997.

Podrobnější informace (česky) o vůbec prvním skautském táboře viz také poslední číslo Skauta - Junáka (10/96-97).

Jessie

*Pěkné prázdniny
a dovolené
všem čtenářům Třeskanu!*